
Страх од књиге, Сузана Тамаро

Дека у књизи

Дечак по имену Леополд није волео да чита. Сваке године би му за рођендан поклањали књигу. Леополд није хтео књигу већ је желео патике за трчање. Мама и тата су помислили да је дечак болестан, па су га одвели психологу. Он је рекао да Леополд болује од страха који се зове фобија, тачније болује од папирофобије. Родитељи су се озбиљно забринули и решили да га казне, али и да га лече. Забрањили су му да игра игрице и давали му дневну дозу лека: да прочита одређен број страница.

Једног јутра Леополд је решио да побегне од куће. На свом путу у непознато срео је једног деку који је био слеп. Дека је одмах схватио да Леополд бежи од куће. Испричао му је своју животну причу и рекао да жали само за тим што није завршио једну књигу. Леополду је било чудно да неко тугује зато што не може да чита. Дека га је замолио да посете библиотеку и да му прочита књигу до краја. Дека је схватио да су дечаку потребне наочаре и признао му је да је цела његова животна прича измишљења на основу књига које је прочитао раније. Вратио је Леополда кући и рекао његовим родитељима да дечаку треба да се провери вид.

После неког времена, Леополд је на носу имао наочаре, а на ногама нове патике за трчање. Леополд је од тада почео да чита, али и да трчи.

Књига ми се допала јер ме доста подсећа на мене и моју маму. Ја добијам књиге, али добијам и патике за трчање, мада више волим да добијем нешто од хокејашке опреме јер тренирам хокеј.

Мама ми стално прича да читањем књига учим и срећем се са новим догађајима и особама.

Ова књига има сличности са још једном књигом која ми се много допала, а зове се „Од читања се расте“. Ту се помиње једна Тамара која добија корисне савете од једног деке који седи на клупи испред њене зграде.

Те деке баш могу да буду занимљиве!